



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Veritates Æternæ Ex Prima Hebdomade Asceseos
Jgnatianaè Petitæ**

Vogel, Matthäus

Constantiæ, 1731

Pars I. Præcedentia Judicium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60667)

Judicem meum, ne damnet me die illo, quo Anima mea egredietur è corpore meo. Impetra efficacem gratiam, ut timore diei illius impulsus vitam sic instituam, quemadmodum tunc instituisse optabo. *Ave Maria.*

Consideratio VIII.

De Judicio Universali.

Recitatâ oratione consuetâ, imaginare tibi judicium illud universale eo modo, quo depingi solet: cogita, te videre Judicem Christum innumeris Angelis circumdatum, à partè dextrâ beatos, à sinistra damnatos &c. Roga gratiam, terribile hoc Mysterium sic agnoscendi, ut exinde movearis ad vitam sic instituendam, ne die Judicii ad sinistram, sed ad dexteram Judicis colloceris.

Pars I.

Doctrina. Præter judicium particulare, quod statim fit post mortem hominis, est & aliud universale, quod omnes homines simul complectitur, & in quo sententia etiam fertur in corpora hominum. Instituitur hoc à Christo ideo, ut coram orbe toto hominum virtutes & scelera patefiant, nec non beneficia omnibus collata, & peccata ab eis facta, tum ad confessionem damnatorum, tum ad gloriam beatorum. Erit ergo dies, quo omnes homines congregabuntur in vallem Josaphat, ibi sententiam pro

pro tota æternitate accepturi. Dies ille à scriptura dicitur, *dies iræ, dies calamitatis, dies furoris Domini.* Ante diem illum præcedent signa terribilia, quæ Christus in Evangelio recenset. *Erunt signa in sole, luna & stellis. Sol obscurabitur; luna non dabit lumen suum; stellæ de Cælo cadent.* Armabit DEus omnem creaturam, præcipuè quatuor elementa. Aer, qui antea respirandi potestatem, ventos, pluvias, aves pro cibo, necessitate, aut recreatione dedit, terrebit peccatores immani ventorum furore, fulgurum, tonitruorum, cometarum varietate & vehementiâ. Aqua, quæ multiplici antè modo hominum utilitati serviit, furet, fremet, cruentis etiam fluctibus insurget, agros & urbes inundabit & submerget. Terra insolitis ubique motibus tremet, urbes totas & regiones concussas deglutiet, serpentes, leones, tygrides, portentosa brutorum monstra in urbibus & vicis ad terrorem hominum producet. Ignis præcedet Iudicem: & domos & hortos, & urbes, & quidquid in orbe est, tristi involvet incendio. Dies iræ, dies illa solvet sæculum in favilla. Et hæc initia sunt dolorum.

Tum insonabit tuba illa feralis, de qua Christus: *Mittet Angelos suos cum tuba.* Tuba mirum spargens sonum per sepulchra regionum coget omnes ante thronum. Audietur vox illa: *Surgite mortui, venite ad iudicium.* Hæc est tuba illa, quam tantopere timuit S. Hieronymus, semper eam suis putans auribus insonare. Audient

dient vocem hanc omnes, & divinâ virtute excitati consurgent, ut impleatur, quod credidimus in Articulo: *Carnis resurrectionem*. Quam hoc visu mirabile! Prodibunt omnes è cavernis suis aut sepulchris; & rustici & reges, & inopes & divites, & clerici & sæculares, & Studiosi, & quotquot vixerunt unquam. Nam Animæ horum omnium, vel è Cœlo, vel inferno, vel purgatorio aderunt; ad eadem ipsa, quæ antea habuerunt, corpora redibunt. Hic siste non nihil, Studiose, & hanc non fabulam, sed veritatem expende. Quævis Anima ad idem ipsum corpus, quod in mundo incoluit, redibit: redibit anima damnata, redibit beata: sed ô sorte quàm dispari! quàm dissimili gestu, facie, & affectu! Redibit anima Petri ad corpus suum; redibit & anima Judæ; redibit anima Aloyfii ad corpus suum; redibit & anima infelicis cujusdam damnati Studiosi. O quàm diverso modo Anima damnata dum intuebitur corpus suum, in cuius gratiam ob levem fortè voluptatulan perpetuò torquetur, ô quo horrore complebitur quibus execrationibus in illud invehetur! Ergone, inquiet, in maledictum hunc carcerem includar, æternum in eo crucianda? maledictum corpus! Tu, tu es, quod stolidè adeò amavit tu, tu es, cui, relicto DEO, servivi: tu es, ob quod Cœlum perdidisti: tibi ut bene esset in otio illo, in gula, in lascivia, in peccatis aliis, æternis me dignam feci cruciatibus! Maledictæ voluptates, quas tibi concessi, & quæ tanti jam mihi

michi steterunt, stabuntque æternum! Tui illi
oculi, tua lingua, tui pedes, tuæ manus æter-
num mihi attulere exitium. Hæc Anima dam-
nata corpori dicet. Corpus verò, teste Carthu-
siano, sic reponet quodammodo: maledicta tu,
ô Anima! tuum erat me regere: eras domina;
non debebas mihi licet volenti, concedere, quod
nocivum fore prævideras. Ah utinam te nun-
quam nôssem! relinque me apud vermes meos,
& ad inferos facesse. Hæc & plura reponet
corpus, ad quod redire cogetur Anima, ut
quemadmodum hæc illud habuit in scelere so-
cium, sic etiam habeat in supplicio. Jam ad
Animam Beati cujusdam respice, v. g. S. Casi-
miri, aut Aloysii: ô quo ista gaudio intuebitur
corpus suum! ô ut ei ex animo gratulabitur! ô
ut læta exclamabit: Veni, veni corpus meum!
amplectemur denuo invicem, & per omnem æ-
ternitatem nemo nos separabit. Gratias tibi
ago, quòd tam fideliter mihi serviveris ad beati-
tudinem acquirendam; gratias, quòd jejunia,
cilicia, labores scholasticos patienter & ad DEI
gloriam tuleris. Gratias ago vobis, ô manus
meæ, quòd nihil tetigeritis illicitum; gratias
vobis ô pedes, quòd ad ædem sacram potiùs,
quàm alia loca me detuleritis. Labore quidem
vobis stetit, grave vobis accidit, ô membra mea,
dum mortificatio aliqua erat subeunda; dum
fugienda aliqua suspecta amicitia; dum diutiùs
perseverandum fuit in templo tempore frigido;
dum multum temporis dandum erat studiis;
Qs dum

dum os adhibui ad manifestanda in Confessione peccata, pedes ab otiosis evagationibus compescui, voluptatem sæpe etiam licitam vobis prohibui; grave hoc vobis accidit; sed ecce reposita est corona gloriæ; jam mercedem recipietis amplissimam. O corpus meum, porrige manus, quas à nefandis lusibus, ab illicitis tactibus compescuisti, quas in oratione levasti ad Cœlum; fulgebunt præ stellis & gemmis per æterna sæcula. Porrige oculos, quos modestè continuisti, & avertisti ab illicitis; fulgebunt deinceps ut sidera. Porrige linguam, quâ non abusus es ad pejerandum, ad mentiendum, ad irritandos parentes, ad proferenda impura; quam mortificasti in cibo & potu &c. beata jam est. Beati estis & pedes mei, qui me ab illa domo, ab illo consortio deduxistis: vestra nunc est gloria; gaudete! modicum, quod habuistis laboris, gloriam accersivit æternam. Sic dicit Anima Beati, corpusque suum summo cum gaudio intrabit. Et ecce prodigium novum. Ingreditur Anima beata corpus suum; ingreditur & damnata: sed eheu varia, diversa plane mutatio! Corpus, quod Anima damnata subivit, mox fœdum adeò, abominabile & visu horridum evadit, ut omnibus videntibus horrorem inculciat; præcipuè in illis membris, quæ instrumenta divinæ offensæ fuerunt, evadit longè turpissimum. Econtra corpus beati dicto gloriosius momento redditur, in illis præsertim membris, quibus ad DEI gloriam præcipue
 ulus

usus est, dum viveret. Veritas certa est: instrumenta laboris aut peccati suum habebunt præ membris aliis supplicium, aut præmium. Linguam suam cruciari præ aliis ingemuit Epulo, quia per eam maximè peccaverat. S. Xaverius visus est toto corpore, maximè autem pedibus, splendorem & lucem admirandam diffundens: pedibus enim præcipuè usus fuerat in peragrandis tot regionibus & provinciis, non ad sudorem modò, sed & sanguinem.

Factâ hac mortuorum resurrectione, properabunt omnes ad vallem Josaphat; nova lugendi aut gaudendi materies occurret in via, ut ita loquar. Videbunt omnes, tum loca, in quibus peccaverunt, tum ea in quibus DEO servierunt. En ibi maledicta illa domus olim erat, ingemiscet damnatus, ibi maledicta illa occasio erat, ibi maledicta illa caupona, ubi peccando damnationem mihi accersivi; ibi schola, ibi templum, ubi impudenter DEum offendi. En ibi templum erat, dicet beatus, ubi DEO servivi folicitè, in quo SS. Sacramenta devotè suscepi: ibi erat societas, quam nisi fugissem, periissem: gratias illis, qui me vel invitum abstraxerunt. Interea congregabuntur omnes in valle Josaphat; latere enim nemo poterit, nemo effugere. Convenient Reges & subditi, parentes & filii, Magistri & discipuli. *Tunc exhibunt Angeli, ait Christus, & separabunt malos de medio Iustorum.* O quanta horroris materia separatio futura! Christus ait:

Erunt

Erunt duo in lecto uno; unus assumetur, & alter relinquetur. Ah erunt duo! bene considera: erunt duo in lecto uno, in una domo, in una schola. Unus eorum statuetur ad dextram, alter ad sinistram; unus inter beatos, inter damnatos alter. Hic Abel frater à fratre Caino, Petrus à Juda, à sorore soror, vir ab uxore, à subdito princeps, condiscipulus à condiscipulo, discipulus à Magistro separatur. O acerba, ô terribilis separatio! Pater ad sidera, filius ad Tartara! condiscipulus unus ad dextram, alter ad sinistram! ô quis luctus erit & planctus Studiosi alicujus, si videat condiscipulos suos plures ad dextram, se verò inter damnandos ad sinistram; cum sciat: ecce cum his vixi; cum his scholam eandem frequentavi eandem etiam domum incolui: ah! & ego æternum infelix! vah ut fremet, ut ringetur? ut furet damnatus quispiam Studiosus contra eum, à quo fortè ad peccatum seductus est, & sic ejus culpâ periit? Tu, tu es, maledicte, inquiet, tu es, qui si me non avocâsses à pietate, à studiis, starem inter electos ad dexteram: tu, tu vah! ô quis dolor!

Terrorem terror excipit, isque planè ingens. Factâ hac Justorum à peccatoribus separatione, Parebit signum Filii Hominis in Cælo. S. Michaeli ingenti Angelorum turmâ stipatus apparebit in nubibus, ferens sacram illam Crucem, è qua Salvator noster pendere dignatus est. O quis terror damnatis! quod solatium Beatis! de-
mum

mum videbunt filium hominis venientem in nubibus cum potestate magna & maiestate. Cum maiestate tanta, quantam nec concipere mens humana potest. Ad primum Maiestatis tam terrificæ intuitum ô! ô quomodo ejulabunt infelices, dicentes montibus: cadite super nos, & collibus: operite nos! terrore prorsus inexplicabili percellentur damnati. Et quid mirum? Sciunt, eundem hunc esse Judicem, quem tam impiè, tam protervè offenderunt. Fratres Josephi audientes Proregem illum, coram quò stabant, esse Josephum fratrem suum, toto corpore contremuerunt; quia suæ in eum iniquitatis recordabantur. Peccator videns DEum à se antea offensum jam venire ut Judicem, ô quo terrore percelleretur miser! Videbunt, in quem transfixerunt: videbunt, quem contempserunt; cuius minas & monita riferunt. *Scietis, quia ego Dominus*, ait DEus. Accedit ipsa Maiestas Judicis hujus, altera terroris causa. Dum legem in monte Sinai ferebat Dominus, inter fulgura & tonitrua descendit, adeò ut vicini etiam colles contremiscerent. Ah quid fiet, quando veniet indutus vestimentis ultionum, non ut Legislator, sed legis contemptæ vindex acerrimus? Solus ejus intuitus sufficere ad homines exanimandos posset. Prostrati sunt in horto milites Christum capivum ducturi, prostrati, inquam, ad voces has: *Ego sum*; quia has proferens ostendisse eisdem creditur vultum illum, quem aliquando ostendet reprobis. O Studiose, quo vultu Judicem suum intuebitur juvenis?

Re-

Reflexiones. Si quæ præcedunt diem iudicii, a deò formidabilia sunt, non miror fuisse Sanctos, qui ad solam iudicii memoriam contremiscerent. Hoc miror, esse hominem, qui non pariter corpore & animo contremiscat. Tu, ne absque timore sis, sequentes conclusiones excipe.

I. Resurges & tu aliquando ad vocem tubæ; resurget & corpus tuum; recipies has manus tuas, hos oculos tuos, hos pedes. An verò cum gaudio? an cum luctu? an inter maledictiones? an inter iudicia? Pro qualitate vivendi, erit & qualitas resurgendi. Prout vixeris, sic resurges. Si iam in peccato moriaris, resurges aliquando: sed quid dices, hæc corporis tui membra aspiciens? En hi sunt oculos, dices, quibus abusus sum ad res illicitas aspiciendas: ô utinam avertissem! hæc sunt manus, quibus res illicitas attigi: ô utinam nunquam id fecissem! hi sunt maledicti pedes, qui me ad illa loca detulerunt, ad domum illam pessimam, ad consortium illud: ah utinam ad templum detulissent! hæc est lingua illa maledicta, quâ tam indecoros sermones effutire ausus sum, & mille modis abuti: ah utinam melius eam impendissem! Sic certò ingemisces, sed serò nimis. Ergo nunc utere membris ad finem tuum: utere pedibus ad templum, scholam & loca licita; utere linguâ ad laudem DEI; utere manibus ad preces devotè persolvendas & laborem facrum; flecte genua in oratione, linguam contine à sermone illicito, comprime oculos, ne aspiciant, quod non licet; atque ita de membris aliis

aliis loquere, & gaudebis aliquando; & lucebunt hæc membra tua præ stellis firmamenti. Hæc tecum cogitans excita te, & erige in molestia aut tædio, quod forsan occurrit: v. g. grave accidit studere tempore debito, diu interesse templo, hære domi, abstinere ab otiosis circumvagationibus & sermonibus &c. dic jam membris tuis: tolerate ista, ô charissima membra mea! patere ô lingua mea! tolerate ô pedes &c. erit, cum mercedem recipietis amplissimam! erit cum lucebitis velut stellæ in perpetuas æternitates!

2. Properabis & tu ad vallem Josaphat. Videbis loca omnia, ubi nunc versaris, ubi DEum aut offendis, aut debito modo honoras. Quæ, obsecro, loca tibi præplacebunt? an gaudebis te fuisse in caupona illa, in domo illa, in loco illo &c. an delectaberis adhuc lætitiâ ibidem haustâ? an placebunt petulantia in schola aut templo exercitæ? an gloriaberis, te ibi & ibi Magistro tuo aut Confessario egregie imposuisse? ah quàm vereor alia! ô quàm optabis majore diligentia accessisse scholas, modestius versatum in templo, hanc illamque domum fugisse &c. Ergo nunc age, quod tunc egisse optabis; sic vive in quovis loco, ne ejus recordans dolore aliquo afficiaris. Cave locum illum, ubi toties DEum offendisti.

3. Eris & tu in valle Josaphat. Sed ubi? ô Cœlites! an ad dexteram inter oves? an ad sinistram inter hircos? ah Cœlites! aderis tu; ade-

ro ego; aderunt omnes condiscipuli tui in valle Josaphat: an omnes nos ad dexteram? an omnes? dubito sanè & vehementer dubito. Multi vocati! pauci electi! an ergo unus, an plures inter reprobos stabunt? ah horror! an separaberis à me tu, qui hæc legis? an ego à te? an tu inter beatos? ego, ah infelicem me! ego an inter reprobos stabo? aut an tu infelix inter reprobos? ego inter beatos? ego à te separatus in æternum? ô vulnus! ô dolor! an separaberis à fratre tuo? an à sorore? an à parentibus? an à condiscipulis tuis? ignoro quidem ista. Hoc scio, si a deo fore infelix, ut stare inter damnatos cogereris, videresque alios condiscipulos tuos à parte dextra stantes, acerrimo te dolore correptum exclamaturum esse: ô infelicem me! egone separatus in æternum? ah hi sunt, quibuscum easdem bene vivendi occasiones habui! ibi ille est, quocum vixi in eadem domo, in eodem lecto! ah egone separer æternum? utinam vixissem ut ille! utinam templa accessissem cum illo! tempus utinam pietati & studiis dedissem cum illo! Ita dices, sed in cassum. Jam age; vive cum piis, ut stes cum piis ad dexteram; imitare condiscipulorum tuorum modestiam, pietatem, diligentiam; morere verò improbos detestare. Cogita sæpius: si hoc imitor, stabo cum illis, & cum illis in die judicii æternitatem ingrediar aut felicem; si imiter improbos aut infelicem, si impios imiter: versetur hæc terrificæ separatio sæpe ob oculos.

4. Si (quod superi avertant) fores aliquando inter illos, qui stant ad sinistram, & videres socium illum, qui te abduxit à pietate, aut studiis, & sic causa æterni interitûs fuit, quid, quæso, diceres? quid ageres? an adhuc ejus tibi placeret consortium? an de ejus gauderes familiaritate, ut jam? non crediderim. Ergo jam age, ejus fuge consortium, invitationes generose reiice, alias væ animæ tuæ!

5. Si primus advenientis Judicis aspectus tam terribilis futurus sit impiis, quid agendum jam censes? an non terroris causa removenda est, peccatum scilicet? ergo factum jam antè propositum confirma: non offendam hunc Judicem meum, sed eum mihi conabor reddere propitium. Dum Crucifixi effigiem intueris, aut in SS. Eucharistia Judicem tuum suscipis, roga gratiam illam, quam rogat Ecclesia in vigilia Nativitatis Domini per hæc verba: DEUS qui nos redemptionis nostræ annuâ expectatione lætificas, præsta, ut Unigenitum tuum, quem Redemptorem læti suscipimus, venientem quoque Judicem securi videamus Dominum nostrum Jesum Christum.

Affectus. Jesu Christe, pro me Crucifixe, erisne ergo tu Judex meus? ergo te venientem in nube potestate magna intuebor? quibus oculis, ô Jesu? ô quomodo levare poterò ad te faciem meam, cogitans, quàm turpibus peccatis te offenderim? O Jesu tunc non audebo; jam audeo, quia adhuc Salvator meus es; jam

R

levo

levo ad te oculos meos; unum, unum rogo: Jesu, propitius esto mihi peccatori, illo die terribili, quo resurget ex favilla judicandus homo reus! Timeo, ô DEUS, diem illum terribilem: ah quid agam? latere erit impossibile, apparere intolerabile. Ah, respice jam me oculis misericordiae tuæ; dimitte mihi jam peccata mea, ut lætus te aliquando intuear! Doleo, ô Jesu, quòd hætenus te toties offenderim! Utinam mortuus antè fuisset, quàm te offendifsem! Respice & miserere mei! In die iudicii libera me, Domine! inter oves locum præsta, & ab hædis me sequestra, statuens in parte dextra. Miserere mei, dum veneris in novissimo die.

Proposita. Aliam jam vitam, te adjuvante, institutam. 1. melius utar ad gloriam tuam membris meis, & corpore meo, ut aliquando cum gaudio ea recipiam; maximè hoc membrum. N. 2. in nullo loco sic versabor, ut eum aliquando intuens deplorare cogar impietatem meam; hinc in templo ero modestior; non accedam locum illum &c. 3. quia volo stare cum Beatis ad dexteram, volo etiam jam cum illis vivere; & sicut nolo ab illis separari in valle Josaphat, sic nolo me jam separare ab eorum exemplis; imitabor aliquorum modestiam, diligentiam &c. econtra sicut volo esse separatum à reprobis, sic jam me ab illis separabo, non eundo cum illis ad loca illicita, non sequendo monita eorum &c.

Petitio. Jesu Christe Salvator clementissime, respice me & miserere mei! gratia tua confortet me in bonis propositis meis, ut in die judicii me non ad sinistram, sed ad dexteram tuam per Sanctissimos Angelos tuos collocari permittas.

Pars II.

Ipsè actus Judicii & Sententia.

D*octrina.* Rem ipsam nunc aggredimur. Sedente ergo in nubibus Judice Christo, palpitantibus præ metu & terrore damnatis, Liber scriptus proferetur, in quo totum continetur, unde mundus judicetur; sive, ut paucis dicam, sequetur manifestatio peccatorum, à quovis homine commissorum, uti & bonorum operum. *Omnes nos oportet manifestari ante tribunal DEI.* Singuli aliorum tum malè tum bene facta agnoscent, & velut in fronte scripta legent. Manifestatio hæc Sanctis ad gloriam erit, reprobis ad confusionem terribilem. Quid quid latet, apparebit. O quis pudor erit damnati, si videat sæpe majora peccata facta ab illis, qui æternùm erunt beati, ac à se ipso; quàmque facile cum illis pœnitentiam agere potuisset? Quis pudor erit hominis, qui, dum viveret, Sancti nomen & speciem præ se tulit, re verò ipsa fuit hypocrita? Quis pudor damnati videntis omnia scelera sua toti mundo patere, etiam quæ in tenebris facta, sollicitè quæsit occultare? Erubescit homo sæpe uni Confes-

R 2

sario